

Integraal afwegingskader (IAK) voor beleid en regelgeving inzake het voorstel tot wijziging van de Telecommunicatiewet (Verzamelwet Telecommunicatiewet, verder: de wet)

Artikel 3.1-2b, Opheffen limitatieve karakter opsomming publieke taken

1. aanleiding

Herstellen van de onbedoelde limitatieve redactie van dit artikelonderdeel, zodat het in de toekomst mogelijk wordt om andere publieke taken dan in dit onderdeel zijn genoemd, als publieke taak aan te merken.

2. Betrokkenen

Betrokken zijn alle ministers onder wiens verantwoordelijkheid publieke taken worden uitgevoerd.

3. probleem

Het huidige artikel 3.1-2b heeft een limitatief karakter waardoor het niet mogelijk is in de toekomst andere publieke taken als zodanig aan te merken.

4. doel

Opheffen van het limitatieve karakter van de opsomming van publieke taken

5. waarom overheidsinterventie

Doel kan alleen bereikt worden door wetswijziging.

6. instrument

Zie 5.

7. gevolgen

Geen

Artikel 3.4, Vermelden vergunningen publieke omroep en publieke taken in het frequentieregister

1. aanleiding

Een omissie bij de laatste wijziging van de wet, waardoor frequentieruimte in gebruik bij de publieke omroep en voor publieke taken niet in het frequentieregister hoeft te worden vermeld.

2. betrokkenen

Alle (potentiële) frequentiegebruikers en raadplegers van het frequentieregister

3. probleem

Frequentieruimte voor publieke omroep en publieke taken hoeft niet in het frequentieregister te worden vermeld waardoor beschikbaarheid niet/onvoldoende zichtbaar is.

4. doel

Zichtbaar maken van beschikbare frequentieruimte in het frequentieregister.

5. waarom overheidsinterventie

Doel kan alleen bereikt worden door wetswijziging.

6. instrument

Zie 5.

7. gevolgen

Voor (potentiële) frequentiegebruikers wordt inzichtelijker of er frequentieruimte beschikbaar is.

Artikel 3.5, Voorzien in mogelijkheid om tijdelijk dan wel voorlopig frequentieruimte voor publieke taken toe te wijzen

1. aanleiding

In spoedeisende gevallen kan er o.g.v. de huidige wet geen tijdelijke of voorlopige toewijzing van frequentieruimte t.b.v. publieke taken plaatsvinden.

2. betrokkenen

Alle gebruikers van frequentieruimte

3. probleem

De huidige wet bevat een zgn. gesloten systeem voor het gebruik van frequentieruimte voor publieke taken. Hierdoor kan in spoedeisende gevallen niet tijdelijk of voorlopig in frequentietoewijzing worden voorzien, waardoor de uitoefening van publieke taken in het gedrang kan komen.

4. doel

Tijdelijk of voorlopig toewijzen van frequentieruimte voor publieke doeleinden.

5. waarom overheidsinterventie

Doel kan alleen bereikt worden door wetswijziging.

6. instrument

Zie 5.

7. gevolgen

Er kan sprake zijn van (naar verwachting geringe) bedrijfseffecten voor de betrokken frequentiegebruikers, indien hun rechten gedurende de tijdelijke of voorlopige toewijzing worden beperkt of opgeschort. Omdat het hier gaat om kortdurend en spoedeisend gebruik dat in het hele spectrum kan plaatsvinden, is op voorhand niet in te schatten welke gebruikers deze effecten zullen ondervinden en wat de kosten daarvan zijn.

artikelen 3.6 en 3.7, voorzien in wettelijke grondslag om publieke media-instelling vergunning te verlenen die mede door andere media-instelling kan worden gebruikt.

1. aanleiding

voortschrijdende techniek (digitalisering) maakt het mogelijk om via één vergunning meerdere programma's uit te zenden. In de praktijk vindt deze samenwerking reeds op informele basis plaats.

2. betrokkenen

alle publieke media-instellingen.

3. probleem

O.g.v. de huidige wet moet voor ieder radio- of TV-kanaal een aparte vergunning worden verleend. Door voortschrijding van de techniek is het echter mogelijk om via een vergunning meerdere programma's tegelijkertijd uit te zenden, wat meerdere voordelen biedt.

4. doel

Mogelijk maken dat met een vergunning meerdere programma's van verschillende publieke media-instellingen kunnen worden uitgezonden.

5. waarom overheidsinterventie

Doel kan alleen bereikt worden door wetswijziging.

6. instrument

Zie 5.

7. gevolgen

Er is sprake van positieve effecten voor de betrokken publieke omroepen, omdat door samenwerking kan worden bespaard op beheer en exploitatie van de omroepnetwerken.

Artikel 3.8a, transitievergunning

1. aanleiding

In 2011 zijn o.a. de GSM-vergunningen, die reeds in gebruik waren, opnieuw verdeeld. Deze verdeling leidde ertoe dat houders van vergunningen voor het gebruik van mobiele frequenties andere frequenties moesten gaan gebruiken (transitie). Om deze transitie snel en zorgvuldig te laten verlopen moeten de betrokken vergunninghouders gedetailleerde afspraken maken over het gebruik van frequenties. Bij de voorbereiding van de transitie van de GSM-vergunningen is gebleken dat het bestaande wettelijke kader onvoldoende rekening houdt met het gebruik van frequenties tijdens een transitie van frequenties van oude naar nieuwe vergunninghouders.

2. betrokkenen

Oude en nieuwe vergunninghouders van mobiele frequenties in een bepaalde frequentieband. Het gaat bij schaarse vergunningen om een klein aantal grootzakelijke bedrijven. Bij de laatste veiling in 2012 ging het om 4 bedrijven.

3. probleem

Het bestaande wettelijke kader is niet voldoende toegesneden op het gebruik van frequenties tijdens een transitieproces. Dat kan problemen geven indien het Agentschap Telecom in moet grijpen om een transitieproces snel en zorgvuldig te laten verlopen.

4. doel

Het invoeren van de figuur van een transitievergunning, zodat het vergunningenregime in overeenkomt met het werkelijke gebruik van frequenties tijdens een transitie. Het Agentschap Telecom kan daardoor beter toezicht houden en zo nodig handhavend optreden om een transitieproces snel en zorgvuldig te laten verlopen.

5. waarom overheidsinterventie

De continuïteit van de dienstverlening van mobiele aanbieders is van groot maatschappelijk belang, omdat burgers en bedrijven voor hun economische en maatschappelijk functioneren afhankelijk zijn van mobiele dienstverlening. Voor de continuïteit van de dienstverlening aan gebruikers is het van belang dat een transitieproces snel en zorgvuldig verloopt. De betrokken partijen kunnen hier in principe zelf afspraken over maken, maar dat kan ook mislukken. Daarom worden partijen verplicht om afspraken te maken in de vorm van een transitieovereenkomst. Zonder dergelijke afspraken zou de continuïteit van de dienstverlening in gevaar komen wat grote maatschappelijke gevolgen zou hebben. Ook kan de naleving van de gemaakte afspraken problemen opleveren, zodat de continuïteit van de dienstverlening in gevaar kan komen. Om dat te voorkomen worden de formele rechten van vergunninghouders in lijn gebracht met de werkelijke gang van zaken bij een transitie.

6. instrument

De hoofdpunten van het bestaande vergunningenregime voor mobiele frequenties zijn thans in de wet geregeld. De introductie van een transitievergunning vergt een wijziging van de hoofdpunten het bestaande vergunningenregime en moet derhalve op wetsniveau geregeld worden.

7. gevolgen

De oude en de nieuwe vergunninghouders krijgen een transitievergunning. Daar zijn voor hen geen regeldrukkosten aan verbonden. Oude en nieuwe vergunninghouders worden verplicht om transitieafspraken te maken. Dat leidt wel tot extra regeldrukkosten, maar deze kosten zijn beperkt en wegen niet op tegen de maatschappelijke en economische kosten tengevolge van een onderbreking van de mobiele dienstverlening. Het is in het maatschappelijk belang dat het Agentschap Telecom zo nodig in kan springen om het transitieproces snel en zorgvuldig te laten

verlopen. Voor aanbieders en gebruikers geldt dat zij baat hebben bij continuïteit van de dienstverlening en dat er geen administratieve lasten of nalevingskosten aan verbonden zijn. Voor de overheid is van belang dat het Agentschap Telecom betere instrumenten krijgt en in kan grijpen als de continuïteit van de dienstverlening in gevaar dreigt te komen.

Artikel 3.12, afwijken van het NFP t.b.v. evenementen en testdoeleinden

1. aanleiding

Bij grote evenementen en voor testdoeleinden is regelmatig behoefte om tijdelijke vergunningen te verlenen, in afwijking van het NFP.

2. betrokkenen

alle gebruikers van frequentieruimte, in het bijzonder de gebruikers van de tijdelijke frequentieruimte.

3. probleem

O.g.v. de huidige wet is vergunningverlening waarmee (tijdelijk) wordt afgeweken van het NFP niet toegestaan.

4. doel

Toewijzing van frequentieruimte met vergunningen voor evenementen en testdoeleinden in afwijking van het NFP.

5. waarom overheidsinterventie

Doel kan alleen bereikt worden door wetswijziging.

6. instrument

Zie 5.

7. gevolgen

Geen.

Artikel 3.17, aanpassen verlengingsregeling

1. aanleiding

Gebleken is dat de huidige regeling van voortrollende vergunningen niet wenselijk is voor bepaalde vergunningen die op volgorde van binnenkomst worden verleend. Ook is gebleken dat de huidige wettelijke regeling niet voorziet in de mogelijkheid om niet-voortrollende vergunningen te verlengen, terwijl dit wel voordelen voor zowel de overheid als de vergunninghouders oplevert.

2. betrokkenen

De betrokken vergunninghouders.

3. probleem

De huidige wet voorziet niet in de onder 1 genoemde mogelijkheden.

4. doel

Aanpassen van de huidige verlengingsregeling i.v.m. huidige omissie in de wet en om te voldoen aan de onder 1 genoemde praktijkwensen.

5. waarom overheidsinterventie

Doel kan alleen bereikt worden door wetswijziging.

6. instrument

Zie 5.

7. gevolgen

Voor de betrokken vergunninghouders kan sprake zijn van positieve bedrijfseffecten omdat verlenging eenvoudiger en goedkoper is dan het opnieuw aanvragen van een vergunning.

Artikel 5.4, aanpassing beslistermijn graafwerkzaamheden

1. aanleiding

Toezegging aan de Eerste Kamer om de beslistermijn voor het instemmingsbesluit aan te passen.

2. betrokkenen

Betrokkenen zijn Burgemeester en wethouders die het instemmingsbesluit moeten nemen. Daarnaast zijn aanbieders van openbare communicatienetwerken betrokken die werkzaamheden uitvoeren in verband met de aanleg, onderhouden of opruimen van kabels.

3. probleem

In de Kaderrichtlijn is een maximumtermijn van 6 maanden opgenomen voor het nemen van een besluit op een aanvraag voor het verlenen van doorgangsrechten. Aanvankelijk was in het wetsvoorstel ter implementatie van de aangepaste telecomrichtlijnen (Kamerstukken 32 549) gekozen voor een termijn van 6 maanden. In de praktijk zijn de beslistermijn voor het instemmingsbesluit echter vaak korter. Het voorstel had derhalve als ongewenst risico dat een praktijk zou kunnen ontstaan waarin langer zou worden gedaan over het nemen van een instemmingsbesluit.

4. doel

Ervoor zorgen dat aanbieders van openbare elektronische communicatienetwerken op een redelijke termijn duidelijkheid verkrijgen op welke termijn en onder welke voorwaarden de door hen geplande werkzaamheden doorgang kunnen vinden.

5. waarom overheidsinterventie

Betreft stikt genomen de implementatie van een Europese richtlijn.

6. instrument

Het gaat om het vastleggen van een wettelijke termijn. Dit kan alleen via een wetswijziging.

7. gevolgen

Voor de aanbieders zijn er positieve gevolgen omdat er eerder duidelijkheid is of de geplande werkzaamheden mogen doorgaan.

Artikelen 5.8 en 5.9, aanpassing verlegregeling

1. aanleiding

In de praktijk is een aantal praktische problemen en onduidelijkheden gebleken bij de toepassing van deze verlegregeling. Een van de redenen is een uitspraak van de Hoge Raad waarin een beperkte uitleg wordt gegeven van het begrip 'rechthebbende' en waarmee de bedoeling van de wetgever wordt ondergraven. Daarnaast hebben Rijkswaterstaat en ProRail een verzoek ingediend om voor werken van algemeen belang de gedoogplicht uit te breiden voor gevallen waarin reeds vaststaat dat de betrokken overheid in de toekomst gedoogplichtig wordt maar waarin de eigendomsoverdracht nog niet onomstotelijk vast staat. De huidige wet voorziet niet in die situaties.

2. betrokkenen

Overheden (o.a. Rijkswaterstaat) en aan de overheid gelieerde organisaties (zoals ProRail). Daarnaast is de Groep Graafrecht betrokken. In deze groep zijn diverse aanbieders van netwerken verenigd. Daarnaast zijn KPN en NLKabel betrokken.

3. probleem

De uitspraak van de Hoge Raad heeft tot gevolg dat overheden die gezamenlijk werken uitvoeren in veel gevallen worden geconfronteerd worden met kosten van verplaatsing van kabels van private partijen. De Hoge Raad geeft in de uitspraak een beperkte uitleg van het begrip 'rechthebbende', die niet strookt met de bedoeling van de wetgever. Als gevolg van deze uitspraak worden samenwerkende overheden minder snel aangemerkt als gedoogplichtig met als gevolg dat zij de kosten voor het verleggen van de kabels moeten betalen. Kabels die zij voorafgaand aan de werkzaamheden verplicht waren te gedogen en waarvoor zij ook geen enkele vergoeding konden vragen. Toepassing van deze uitspraak ondergraaft het principe 'liggen om niet, verleggen om niet'. Daarnaast voorziet de huidige verlegregeling niet in situaties waarin de betrokken overheid in de toekomst gedoogplichtig wordt. Vaak zijn de gronden in handen van particulieren of andere overheden en is de eigendomsoverdracht al in gang gezet. Vanwege het maatschappelijk belang van het betrokken werk kan met de uitvoering van het werk niet worden gewacht worden totdat die eigendomsoverdracht geregeld is. Het is dus slechts een kwestie van tijd, dat de betrokken overheid gedoogplichtig wordt. De wet voorziet hier nu niet in, waardoor de kosten komen voor rekening van de betrokken overheid. Dit staat op gespannen voet met het principe 'liggen om niet, verleggen om niet'.

4. doel

Het doel van het wetsvoorstel is om onduidelijkheden rondom de toepassing van de verlegregeling weg te nemen en om een leemte die nu in de regeling zit, weg te nemen. Dit met het oog op een evenwichtige uitwerking van de gedoogplicht waarbij recht wordt gedaan aan de belangen van de grondeigenaar.

5. waarom overheidsinterventie

Het beschermen van het eigendomsrecht is een taak voor de overheid. Aan de ene kant is er het maatschappelijk belang van de beschikbaarheid van telecomvoorzieningen. Met het oog hierop is een gedoogplicht ingesteld. De eigenaar moet gedogen dat er kabels worden aangelegd in zijn grond. Aan de andere kant is het redelijk dat als die kabels moeten worden verlegd voor bv. het aanleggen van een werk, de kosten voor rekening komen van de aanbieder.

6. instrument

Om de onduidelijkheden en leemtes in de verlegregeling weg te nemen is een wijziging van de wet noodzakelijk, ook omdat het hier gaat om eigendomsrechten.

7. gevolgen

De voorgestelde wijzigingen hebben geen effect op de regeldruk, noch is er sprake van gewijzigde administratieve lasten, toezichtlasten of inhoudelijke nalevingskosten.

Artikel 7.1a, compensatie bij storingen

1. aanleiding

Naar aanleiding van een grote netwerkstoring in oktober 2011 zijn in de Tweede Kamer vragen gesteld en is door de leden Van Dam en Braakhuis een motie ingediend. In deze motie wordt de regering verzocht een wettelijk recht op compensatie te regelen.

2. betrokkenen

Betrokkenen zijn aanbieders van elektronische communicatiediensten (telefonie, sms en internet). Het gaat dan zowel om vaste als mobiele diensten.

3. probleem

Gebruikers zijn steeds meer afhankelijk van internetdiensten en telefonie en ondervinden ongemak als een of meerdere diensten niet worden geleverd als gevolg van een storing. Op dit moment voorzien niet alle aanbieders in een compensatieregeling. Gebruikers moeten er echter op kunnen rekenen dat een dienst die wordt afgenomen ook wordt geleverd. Als een of meerdere diensten niet worden geleverd als gevolg van een storing dan is het redelijk dat de gebruiker hiervoor wordt gecompenseerd.

4. Wat is het doel

Het doel van deze wettelijke regeling is het garanderen dat de gebruiker (consument of zakelijke gebruiker) een tegemoetkoming krijgt bij een grote storing (langer dan 12 uur). De rechtvaardiging hiervoor is dat de dienst niet wordt geleverd, terwijl hiervoor wel is betaald. Om dit doel te bereiken worden aanbieders verplicht om een compensatieregeling op te stellen die aan een aantal minimale eisen (minimale duur storing en minimale vergoeding) voldoet.

5. waarom overheidsinterventie

Bescherming van consumenten is een gerechtvaardigd belang voor de overheid om te interveniëren in de markt. Consumenten en kleinzakelijke gebruikers staan niet sterk genoeg om zelf compensatie bij de aanbieder af te dwingen.

6. instrument

Met is marktpartijen verkend of zelfregulering en/of het maken van gezamenlijke afspraken mogelijk is. Op grond van de Mededingingswet kunnen dergelijke afspraken worden beschouwd als concurrentiebepanking en als prijsafspraken. Daarom is gekozen voor een wettelijke regeling.

7. gevolgen

De betrokken aanbieders zullen hun administratie, algemene voorwaarden en systemen moeten aanpassen. Dit zijn eenmalige nalevingskosten.

Daarnaast zijn er inhoudelijke nalevingskosten in geval zich daadwerkelijk een storing van meer dan 12 uur voordoet. Het gaat dan om het daadwerkelijk uitkeren van de compensatiebedragen.

Artikel 7.2a, wegnemen van overstapdrempels

1. aanleiding

De aanleiding is de motie De Liefde c.s., met de strekking om overstapmogelijkheden bij telecomabonnementen (mobiel, internet en telefonie) van kleine ondernemers gelijk te stellen met de overstapmogelijkheden van consumentenabonnementen.

2. betrokkenen

In eerste instantie zijn betrokken de aanbieders van elektronische communicatiediensten op de zakelijke markt. Het gaat dan met name om vaste diensten. Het betreft ongeveer 15 aanbieders op de zakelijke markt. Daarnaast wordt de regeling opgesteld ten gunste van de kleinzakelijke gebruikers (zzp'er en mkb-bedrijven).

3. probleem

Kleinzakelijke gebruikers (zzp'er en mkb-bedrijven) nemen net als consumenten veelal gestandaardiseerde contracten af voor het gebruik van elektronische communicatiediensten. Zij verschillen daarmee van grootzakelijke gebruikers, die maatwerkcontracten afnemen en een sterkere onderhandelingspositie hebben bij het sluiten van de overeenkomst met de aanbieder van elektronische communicatiediensten. Kleinzakelijke eindgebruikers worden na het aflopen van de initiële contractduur geconfronteerd met stilzwijgende verlengingen van minimaal een jaar of hoge afkoopsommen. Hierdoor kunnen zij moeilijker overstappen naar een andere aanbieder en wordt de concurrentie in de markt voor zakelijke elektronische communicatiediensten beperkt.

4. doel

Het doel is uitvoering geven aan de motie De Liefde om overstapdrempels voor kleinzakelijke eindgebruikers weg te nemen en om in de wet een verdergaande bescherming van de eindgebruiker op te nemen.

5. waarom overheidsinterventie

Bescherming van kleinzakelijke gebruikers en van consumenten is een gerechtvaardigd belang voor de overheid om te interveniëren in de markt. Kleinzakelijke gebruikers hebben geen sterke onderhandelingspositie om met de aanbieder afspraken te maken omtrent stilzwijgende verlenging en opzegtermijnen en zien zichzelf belemmerd in de overstapmogelijkheden.

6. instrument

Overwogen is om de voorkeur te geven aan zelfregulering of aan te sluiten bij de regeling in de Europese ontwerp-verordening voor de interne markt. De Tweede Kamer heeft echter aangegeven hierop niet te willen wachten. Tevens is er een marktbrede wens geuit voor het wettelijk regelen van het maandelijks kunnen opzeggen na stilzwijgende verlenging van het contract voor kleinzakelijke eindgebruikers, vooruitlopend op Europeesrechtelijke voorstellen, omdat de aanbieders geen overeenstemming kunnen bereiken over zelfregulering op dit punt. Daarop heeft de Minister besloten dit wettelijk te regelen.

7. gevolgen

Het voorgestelde artikel zal voor de aanbieders in de praktijk betekenen dat zij hun algemene voorwaarden zullen moeten aanpassen. Hier gaan eenmalige bedrijfseffecten (nalevingskosten) mee gepaard. Gelet op het feit dat het invoeren van de compensatieregeling al een eenmalige aanpassing van de algemene voorwaarden vergt, worden er geen extra nalevingskosten ten opzichte van de compensatieverplichting voorzien of deze zullen verwaarloosbaar zijn.

Voor de kleinzakelijke gebruikers is het effect dat zij door deze wijziging beter beschermd worden. De concurrentie in de kleinzakelijke telecommarkt zal toenemen, doordat gebruikers makkelijker kunnen overstappen.

Artikel 7.6a, beëindiging overeenkomst internettoegang

1. aanleiding

Aanbieders van internettoegang hebben aangegeven te willen beschikken over de mogelijkheid de levering van de internettoegangsdienst te willen beëindigen in het geval een afnemer de toegang gebruikt om virussen, malware of (grote hoeveelheden) Spam te verspreiden. Dit is op grond van het huidige artikel 7.6a niet mogelijk.

2. betrokkenen

Betrokken zijn aanbieders van internettoegang en de afnemers van die toegang.

3. probleem

Het huidige artikel 7.6a van de wet staat niet toe dat de internettoegangsdienst wordt beëindigd indien de afnemer van die dienst de dienst op een zodanige wijze gebruikt dat hij de veiligheid en de integriteit van het netwerk, de dienst of van aangesloten randapparaten in gevaar brengt.

4. doel

Het mogelijk te maken dat het eenzijdig beëindigen van de internettoegangsdienst ook mogelijk is het geval de afnemer van die dienst de dienst op een zodanige wijze gebruikt dat hij de veiligheid en de integriteit van het netwerk, de dienst of van aangesloten randapparaten in gevaar brengt.

5. waarom overheidsinterventie

Dit doel kan alleen worden bereikt door wijziging van de wet.

6. instrument

Zie punt 5.

7. gevolgen

Deze aanpassing verruimt de mogelijkheden voor een aanbieder van de internettoegang om de toegang eenzijdig op te schorten of te beëindigen. Van overige effecten is geen sprake.

Artikel 10.7, bindende aanwijzing bij storing

1. aanleiding

De aanleiding is dat in enkele gevallen een storing niet oplosbaar bleek, omdat de eigenaar van het storing veroorzakende apparaat geen medewerking wilde verlenen aan het oplossen van de storing.

2. betrokkenen

De maatregelen kunnen betrekking hebben op een ieder die elektrische of elektronische uitrusting in gebruik heeft.

3. probleem

Door het ontbreken van een bepaling op grond waarvan een bindende aanwijzing kan worden opgelegd kunnen niet alle ontoelaatbare storingen of belemmeringen worden opgelost.

4. doel

Het doel is om toereikend te kunnen optreden tegen storingssituaties waarbij apparatuur al in gebruik is bij de (eind)gebruiker.

5. waarom overheidsinterventie

Van de overheid wordt verwacht dat zij voldoende mogelijkheden heeft om in voorkomende gevallen storingssituaties tot een goed einde te brengen.

6. instrument

Om dit doel te bereiken is wetswijziging noodzakelijk. Alleen wetgeving kan de benodigde bevoegdheden verschaffen en biedt de juiste mogelijkheden om in voorkomende, urgente gevallen afdwingbare maatregelen te nemen.

7. gevolgen

Deze wijziging kan effecten voor gebruikers van storende apparatuur. Ook kunnen kosten voortvloeien uit het vervangen, aanpassen of repareren van de betreffende apparatuur, of – voor de fabrikant – uit het productieverlies bij (tijdelijke) buitengebruikstelling daarvan.

Artikel 11.10a, nummerdoorgifte

1. aanleiding

Aanleiding zijn marktontwikkelingen en technische ontwikkelingen ten aanzien van het gebruik van systemen voor nummerdoorgifte. Het doorgegeven nummer wordt aangeduid als Calling Line Identifier of CLI; dit is normaliter het nummer van het oproepende aansluitpunt of de gebruiker daarvan). Deze systemen worden breder toegepast dan voorzien in de regelgeving, namelijk ook voor berichtenverkeer, en er is steeds meer feitelijk gebruik van en behoefte aan alternatief gebruik van deze systemen, waarbij andere nummers als CLI worden gebruikt dan bedoeld in de huidige wet.

2. betrokkenen

Aanbieders van openbare elektronische communicatiediensten en -netwerken, grootschalige zakelijke eindgebruikers, MKB, consumenten

3. probleem

Er zijn aanbieders op de markt wier dienstverlening er (deels) uit bestaat het gebruik van onjuiste CLIs te faciliteren. Deze ontwikkeling ondergraaft de betekenis van nummeridentificatie voor de bescherming van de van de persoonlijke levenssfeer van gebruikers van telecomdiensten en kan nadelige effecten hebben voor consumenten en zakelijke eindgebruikers. Omdat het mogelijk is een nummer van een andere abonnee te gebruiken, kan men zich eenvoudig onder een andere identiteit voordoen, hetgeen een voedingsbodem vormt voor misleidende gedragingen. Hierbij

wordt misbruik gemaakt van het vertrouwen in het systeem. Daarmee daalt de verwachting van de gemiddelde gebruiker omtrent de juistheid van de origine van de CLI en dat is schadelijk voor de elektronische communicatiesector als geheel.

4. doel

Voorkomen van schadelijke effecten als gevolg van onjuiste CLIs die worden doorgeleid in Nederlandse netwerken, zowel bij nationaal als internationaal verkeer. Daarnaast ruimte bieden aan marktpartijen voor innovatief gebruik van nummerdoorgifte indien dat bijvoorbeeld substantiële voordelen biedt aan eindgebruikers.

5. waarom overheidsinterventie

Er zijn onvoldoende prikkels voor aanbieders wier dienstverlening er (deels) uit bestaat het gebruik van onjuiste CLIs te faciliteren om de maatschappelijk ongewenste gevolgen hiervan te voorkomen. Zonder ingrijpen van de overheid zal daarom het gebruik van onjuiste CLIs vermoedelijk blijven voortbestaan en zelfs kunnen uitbreiden.

6. instrument

Gekozen is voor een wettelijk verbod op het faciliteren van het gebruik van onjuiste CLIs.

7. gevolgen

Voor het grootste deel van de sector heeft deze wijziging geen of slechts geringe bedrijfseffecten. Bij een beperkt aantal (circa 5) kleinschalige telecomaانبieders zonder eigen netwerk kan sprake zijn van omzetsderving, omdat hun bedrijfsvoering als gevolg van de onderhavige verplichting moet worden aangepast of gestaakt. Dit valt onder de doelstelling van de regeling. Er zijn ook positieve bedrijfseffecten doordat de regeling meer duidelijkheid biedt over de gebruiksmogelijkheden van het systeem voor nummerdoorgifte. Hierdoor ontstaat meer rechtszekerheid voor zakelijke gebruikers. Afhankelijk van de aard en omvang van deze gebruiksmogelijkheden, zijn er in dit kader ook positieve markteffecten omdat daarmee bepaalde vormen van dienstverlening efficiënter zouden kunnen worden ingericht en kwalitatief verbeterd.

Artikel 11a.3, Veiligheid antenne-opstelpunten

1. aanleiding

Als gevolg van branden in de zendmasten van Lopik en Smilde in 2011 viel het omroepsignaal in de ether in de betreffende verzorgingsgebieden langere tijd weg. Naar aanleiding daarvan heeft een onderzoek plaatsgevonden naar de verantwoordelijkheid en veiligheid op de hoge antenne-opstelpunten. De Minister van EZ heeft de Kamer per brief over de uitkomst daarvan geïnformeerd en aangekondigd voornemens te zijn extra zekerheid te bieden voor de continuïteit van de omroepetherdistributie.

2. betrokkenen

Betrokken zijn de aanbieders van de betreffende antenne-opstelpunten en de aanbieders van openbare elektronische communicatienetwerken die door deze opstelpunten worden ondersteund.

3. probleem

Op dit moment is de integrale veiligheid op de hoge opstelpunten onvoldoende verankerd, waardoor de continuïteit van de omroepetherdistributie onvoldoende kan worden gewaarborgd.

4. doel

Het doel is om de continuïteit van de omroepetherdistributie beter te waarborgen door aanvulling van het bestaande wettelijke regime voor veiligheid op de relevante antenne-opstelpunten.

5. waarom overheidsinterventie

Uitgangspunt is dat de betrokken partijen in onderling overleg tot afspraken komen over veiligheidsaspecten. Met de continue beschikbaarheid van omroepetherdistributie is een wezenlijk publiek belang gediend. De hoge opstelpunten zijn door hun niet-dupliceerbare karakter essentieel voor de omroepetherdistributie. Daarom is gekozen voor een wettelijke verankering van de notie

van integrale veiligheid opdat de overheid, als dat toch aan de orde is, kan afdwingen dat de nodige maatregelen worden getroffen.

6. instrument

Het huidige wettelijk kader kent alleen veiligheidsverplichtingen voor aanbieders van openbare elektronische communicatie netwerken en –diensten en niet voor aanbieders van de betreffende opstelpunten. Omdat de continuïteit van omroepuitzendingen mede afhankelijk is van veiligheidsmaatregelen van de laatstbedoelde aanbieders, worden de veiligheidsverplichtingen ook voor hen van toepassing. Daarnaast wordt voorzien dat met het oog op de integrale veiligheid alle bestaande en toekomstige partijen gezamenlijke, onderling afgestemde veiligheidsmaatregelen nemen.

7. gevolgen

Op grond van dit onderdeel van het wetsvoorstel moeten de aanbieders van de opstelpunten veiligheidsmaatregelen nemen. Daarnaast moeten alle betrokken partijen tot gezamenlijke veiligheidsafspraken komen en de maatregelen op elkaar afstemmen, uitvoeren en onderhouden. Deze maatregelen en afspraken zijn al in belangrijke mate gerealiseerd in het kader van de dagelijkse bedrijfsvoering resp. het veiligheidsoverleg dat partijen onderling voeren. De wetswijziging biedt een waarborg dat de nodige stappen ook daadwerkelijk worden gezet, nu en in de toekomst. Daarmee is er een betere waarborging van de integrale veiligheid op de betreffende antenne-opstelpunten.

Artikel 12.1, wijziging regeling Geschillencommissies

1. aanleiding

De aanleiding voor dit onderdeel van de wet is:

- a) Evaluatie van de geschillencommissie Informatiedienstaanbieders;
- b) Onduidelijkheid over het effect van artikel 17 Grondwet (toegang tot de rechter) op de verplichte aansluiting bij een geschillencommissie die werkt op basis van bindend advies;
- c) Behoeftte aan betere aansluiting op de Universeledienstrichtlijn.

2. betrokkenen

Aanbieders van telefoondiensten, informatiedienstaanbieders, de Stichting Geschillencommissie voor Consumentenzaken (SGC) en consumenten.

3. probleem

- a) Uit evaluatie van de Geschillencommissie Informatiedienstaanbieders is gebleken dat er erg weinig klachten worden behandeld door deze commissie. Het lage aantal klachten zal naar verwachting nog verder dalen. Het lage aantal geschillen dat de Geschillencommissie Informatiedienstaanbieders behandelt, staat niet in verhouding tot de hoogte van de overheidssubsidie (belastinggeld) waar deze commissie grotendeels afhankelijk van is;
- b) Verder is onduidelijk hoe een aansluitplicht bij een geschillencommissie die werkt met bindend advies overeenstemt met artikel 17 van de Grondwet (toegang tot de rechter);
- c) Tot slot sluit de formulering van artikel 12.1 Telecommunicatiewet onvoldoende aan op de bewoordingen van de EU-regelgeving waarop het artikel is gebaseerd (Universeledienstrichtlijn 2002/22/EG, art 34, zoals gewijzigd door 2009/136/EG).

4. doel

Het doel van deze wijziging van de wet is het beëindigen van een aansluitplicht bij een geschillencommissie die te weinig klachten behandelt om het uitgeven van belastinggeld te kunnen rechtvaardigen, en verduidelijking van de tekst van artikel 12.1.

5. waarom overheidsinterventie

De Geschillencommissie Informatiedienstaanbieders behandelt heel weinig klachten en kost relatief veel aan belastinggeld. In tijden waarin de overheid op alle fronten moet bezuinigen kunnen dergelijke uitgaven niet worden gerechtvaardigd. Zonder de wetswijziging wordt een aansluitplicht in stand gehouden bij een commissie die zonder overheidssubsidie niet op eigen benen kan staan.

Zonder wetwijziging kan geen einde gemaakt worden aan de onduidelijkheid rond de samenloop tussen artikel 12.1 Telecommunicatiewet en artikel 17 Grondwet.

Vanwege bovenstaande is er een mogelijkheid om de tekst van het artikel beter te laten aansluiten bij de Europese richtlijnteksten.

6. instrument

De beschreven doelen zijn enkel te realiseren door middel van een wetwijziging.

7. gevolgen

Informatiedienstaanbieders zijn niet langer verplicht zich aan te sluiten bij een erkende geschillencommissie.